

Folketingets Skatteudvalg
Christiansborg
1240 København K

21.3. 2009

Vedr.: Skatteministerens kommentar til min henvendelse vedr.: L 125/L 85.

De af mig nedenfor rejste spørgsmål og kommentarer vedr. lovforslag L 125, bedes venligst forelagt Skatteministeren og Skatteudvalget for kommentarer og besvarelse.

Idet jeg henviser til min skrivelse af 22. 2. 2009 vedrørende de problemer min hustru og jeg er blevet bragt i, i forbindelse med Danmarks opsigelse af dobbeltbeskatningsaftalen med Frankrig, en skrivelse hvor jeg detaljeret redegjorde for de forberedelser vi har gjort os gennem de sidste 25 år, med henblik på flytning til Frankrig, har jeg nu modtaget Skatteministerens ”IKKE SVAR” dateret den 13. 3. 2009.

Det lykkes for Skatteministeren, på ganske få linier ikke at svare på noget som helst, det fremsendte ”svar” kan jeg/vi bestemt ikke bruge til noget som helst.

Skatteministeren henviser tilsyneladende til at jeg/vi skal lægge vor skæbne i SKAT’s hænder. Nu er det sådan, at jeg der rent fysisk ER flyttet fra DK i 2007, hvad alle parter er enige i (også SKAT), INDEN opsigelsen af dobbeltbeskatningsaftalen, ikke har den store tiltro til SKAT i DK. Min manglende tro skyldes den behandling vi foreløbig har været udsat for i sagen. SKAT’s vurdering af min bil, tog 5 (fem) gange så lang tid, som SKAT oplyser på deres hjemmeside. SKAT fastholdt (fejlagtigt) overfor mig i januar 2008, at dobbeltbeskatningsaftalen VAR opsagt. SKAT forlangte så at jeg fremsendte en fransk stemplet ”bopæls erklæring”, men SKAT var IKKE i stand til at give mig en sådan blanket til udfyldelse i Frankrig. Den skulle jeg da selv printe ud, hvad jeg naturligvis ikke kunne. En fornyet henvendelse til SKAT medførte, at jeg fik tilsendt en attest på et FORKERT sprog, og UDFYLDT med en anden borgers personlige oplysninger. Da jeg endelig modtog den rigtige attest, som jeg returnerede udfyldt af de franske myndigheder, var erklæringen ifølge SKAT nu OVERFLØDIG, idet jeg jo var DANSK GIFT!?

Jeg kan til orientering oplyse, at det er ganske speciel fornemmelse, både fysisk at være flyttet ifølge Folkeregistret, så jeg ikke længere kan stemme, ikke engang til det sidst afholdte menighedsrådsvalg, hvor min danske hustru var blevet opfordret til at stille op, men godt at kunne stemme til det franske kommunalvalg (jeg bor jo også hernede), og heller ikke ifølge Sundhedsministeriet længere have ret til en sundhedsforsikring, HVERKEN i Danmark eller Frankrig, og så alligevel tilsyneladende ifølge SKAT ”IKKE at være flyttet”, selvom jeg bor 2000 km væk, og det bare fordi jeg er dansk gift!?

Jeg er desværre ikke hverken jurist, embedsmand indenfor SKAT, medlem af Folketinget eller Skatteminister, jeg er kun en ganske almindelig dansker uden nogen længerevarende uddannelse, men til trods for min manglende indsigt og uddannelse, har jeg svært ved at forstå, at Skatteministeren eller et behjertet medlem af Skatteudvalget, ikke kan se det fuldstændig urimelige i, at man tilsyneladende ikke kan flytte fra Danmark, fordi man er gift?

Denne fuldstændig uanstændige holdning, som krænker vore basale menneskerettigheder, og virker dybt diskriminerende, minder lidt om de forhold der blev udøvet af de totalitære regimer i de tidligere østbloklande, hvor man med alle mulige midler og argumenter, gjorde alt for at forhindre borgerne i at forlade landet. Og hvad med EU's målsætning om fri bevægelighed for ALLE unionens borgere?

Vedr. Kildeskattelovens § 1 angående bopæl, opfylder jeg mere end til fulde kravene, hvad jeg også tidligere har redegjort for.

Der er heller ingen tvivl om, hvor min "livsinteresse" ligger. Det er bestemt ikke i det kolde nord, her har jeg de sidste 10 dage haft mindst + 20 oC, og jeg har med vinbondens tilladelse været ude at samle "sarments", sidste år skud på vinstokkene, som klippes af om foråret. Disse skud bundtes og tørres, og bruges om sommeren når man griller i stedet for trækul, det er økologisk, det er gratis, og så giver det kødet en helt speciel smag.

Jeg skal derfor endnu en gang opfordre Skatteministeren om at svare på: Om det kan have sin rigtighed, at man som dansk borger IKKE kan være flyttet fra DK, og derfor være omfattet af diverse overgangsregler i forbindelse med opsigelse af DB aftalen, selvom man (hvad alle parter er enige om), rent fysisk ER flyttet inden skæringsdatoen, og så alligevel ikke er det (iflg. SKAT), blot fordi man er dansk gift?

Hvis ingen ansvarlige i Danmark vil tage stilling i sagen, og give os et svar, kan vi jo blive tvunget til at spørge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, om det kan have sin rigtighed, at man ikke kan flytte til en anden stat indenfor Unionen, blot fordi man er dansk gift?

Jeg imødeser Deres brugbare svar.

Venlig hilsen

Lars Myrup Stender

6, Lieu dit Coindrias
33860 Reignac
Frankrig

